

OBDAVČITEV STORITVE STEKLENIČENJA ITALIJANSKEGA VINA V SLOVENIJI

Pojasnilo DURS, št. 4230-133/2009-2, 30. 6. 2009

Zavezanec navaja, da je davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y in bi rad v Sloveniji stekleničil vino po sledečem postopku:

1. Vino, zamaške in etikete bo kupoval v državi članici X. Dobavitelji države članice X bodo račun izstavili davčnemu zavezancu s sedežem v državi članici Y (brez obremenitve z DDV). Vino, zamaške in etikete bodo morali dobavitelji države članice X fizično dostaviti v Slovenijo;
2. Steklenice, kartone in kapce pa bo kupoval pri slovenskih dobaviteljih. Ti dobavitelji morajo račun izstaviti davčnemu zavezancu s sedežem v državi članici Y, blago pa fizično dostaviti v Sloveniji.

Nadalje navaja, da bo slovenska firma, ki bo opravljala le **storitev stekleničenja vina** ves material dejansko uporabila in celotno količino, razen kala, razbitih steklenic in pokvarjene embalaže, izvozila. Slovenska firma bo davčnemu zavezancu s sedežem v državi članici Y izstavila račun le za storitev stekleničenja vina. Zanima ga, ali so dobavitelji oproščeni plačila DDV, čeprav dostavljajo blago na slovenskem ozemlju? V dodatnem pojasnilu navaja, da se bo ustekleničeno vino odpremilo davčnemu zavezancu s sedežem v državi članici Y, ter da je vse blago skozi ves proces v lasti davčnega zavezanca s sedežem v državi članici Y.

V zvezi z navedenim odgovarjamo:

Davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y, ki na ozemlju Slovenije opravi obdavčljivo dobavo, se mora identificirati za namene DDV preden opravi prvo tako dobavo in obračunati DDV od vsake dobave ter pridobitve blaga, za katere velja, da je kraj dobave na ozemlju Slovenije.

Dobavitelji države članice X ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 138. člena Direktive 2006/112/ES na izdanem računu ne obračunajo DDV, ker gre za oproščeno znotraj skupnostno dobavo. DDV v tem primeru obračuna davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y.*

Slovenski dobavitelji in izvajalec storitev na izdanih računih obračunajo DDV po splošni stopnji.

Na podlagi prve točke prvega odstavka 3. člena Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06, 52/07 in 33/09) so predmet DDV v Sloveniji dobave blaga, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje dejavnosti na ozemlju Slovenije. Dobava blaga v skladu z določbo prvega odstavka 6. člena ZDDV-1 pomeni prenos pravice do razpolaganja z opredmetenimi stvarmi kot da bi bil prejemnik lastnik. Kraj dobave blaga, ki se ne prevaža ali ne odpošilja, je v skladu z 19. členom ZDDV-1 kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava blaga, ali na podlagi določbe 20. člena ZDDV-1 kraj, kjer se odpošiljanje ali prevoz blaga prične, če se blago odpošilja ali prevaža. Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti je v skladu s prvim odstavkom 23. člena ZDDV-1, država članica, v kateri se blago nahaja, ko se konča pošiljanje ali prevoz osebi, ki je to blago pridobila.

Glede na pojasnilo, da davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y prevzame blago (vino, zamaške in etikete) od davčnega zavezanca z identifikacijsko številko za namene DDV države članice X na ozemlju Slovenije (pride do prenosa pravice do razpolaganja z blagom), je kraj te dobave blaga na ozemlju Slovenije. Prav tako je kraj dobave blaga na ozemlju Slovenije, če davčni zavezanec iz države članica Y prevzame blago (steklenice,

kartone in kapce) od davčnega zavezanca s slovensko identifikacijsko številko za namene DDV na ozemlju Slovenije.

Kraj vsake naslednje dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y in ki je bilo predmet opravljanja določenih storitev na tem blagu (stekleničenje vina), je v skladu z 19. in 20. členom ZDDV-1 na ozemlju Slovenije.

V skladu s prvim odstavkom 5. člena ZDDV-1 je davčni zavezanec vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti. Ta določba se nanaša tudi na osebe, ki na ozemlju Republike Slovenije nimajo sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote niti stalnega ali običajnega prebivališča.

Davčni zavezanec, ki ima sedež v drugi državi in opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, za namene izvajanja ZDDV-1 velja torej za davčnega zavezanca, ki mora v skladu s četrtem odstavkom 131. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, 141/06, 52/07, 120/07, 21/08 in 123/08) začeti obračunavati DDV in izpolnjevati druge obveznosti iz naslova DDV najpozneje z dnem, ko začne opravljati obdavčljivo dejavnost.

V zvezi z identifikacijo za namene DDV tujcev je na spletni strani DURS objavljeno pojasnilo, in sicer v slovenskem jeziku, ki ga najdete na naslednji povezavi:

http://www.durs.gov.si/si/davki_predpisi_in_pojasnila/davek_na_dodano_vrednost_pojasnila/davcni_zavezanec_in_mali_davcni_zavezanec_ter_identifikacija_za_ddv_obveznosti_in_p ravice_davcnega_zavezanca_ki_nima_sedeza_v_sloveniji_in_potnika_ki_nima_prebivalisca_v_sloveniji/

ali v angleškem jeziku, ki ga najdete na naslednji povezavi:

http://www.durs.gov.si/en/angleske_strani/forms/value_added_tax/obligations_and_rights_of_the_taxable_person_without_the_seat_in_slovenia_and_the_passenger_without_place_of_residence_in_slovenia/

Iz opisanega konkretnega primera izhaja, da se mora davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y identificirati za namene DDV v Sloveniji ter od vseh dobav in pridobitev na ozemlju Slovenije obračunati DDV. Dobavitelji s sedežem v državi članici X ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 138. člena Direktive 2006/112/ES na izdanem računu ne obračunajo DDV, ker velja za znotraj skupnostno dobavo oprostitvev. DDV v tem primeru obračuna davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y. Slovenski dobavitelji in izvajalec storitev na izdanih računih obračunajo DDV. Davčni zavezanec s sedežem v državi članici Y, ki se ob izvedenih transakcijah identificira s slovensko identifikacijsko številko, uveljavlja odbitek DDV skozi davčni obračun.

* Direktiva Sveta 2006/112/ES (UL L 347, 11. 12. 2006)